...ARI DIN ... ...ȚI-VA!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT DE PE LÂNGĂ CONSILIUL DE MINIŞTRI ŞI AL CONFEDERAŢIEI GENERALE A MUNCII DIN R.P.R.

Trăiască şi înflorească scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

ANUL VI — Nr. 1987 ★ Sâmbătă 29 Decembrie 1951 ★ 8 Pagini 5 lei

PATRU ANI DE VICTORII

SA facem un scurt popas pe drumul pieptiş, dar cu atât mai frumos, pe care conduşi de către Partidul Muncitoresc Român urcăm spre înscrisele culmi ale socialismului. Asemeni turistului, care terminând o porţiune de parcurs, face un scurt popas atunci când se întrevăd culmile, să ne aruncăm roată privirea în jurul nostru. Ce minunată priveliştel Ca o grădină tot mai înfloritoare ne apare ţara noastră!

Departe în urmă a rămas ceaţa grea care ne întuneca viaţa în anii în care hâda domnie a ultimului Hohenzollern şi toată clica sa de trântori ne împiedicau drumul spre lumină! Trecând cu elan muncitoresc peste acest ultim ciot al vechilor orânduiri, poporul nostru în frunte cu clasa muncitoare a reuşit în anii de democraţie populară, să obţină — sub înţeleapta conducere a Partidului — succese, de care poate fi cu drept cuvânt mândru. Dintr'o ţară agrară înapoiată, ţara noastră se transformă astăzi într'o ţară agrar-industrială înaintată. Industria noastră, scăpată de trândavii exploatatori, îşi întăreşte tot mai mult caracterul socialist. Cei doi ani de economie planificată şi primul an al măreţului nostru Cincinal, au însemnat paşi viguroşi înainte pe drumul construirii socialismului. Au fost reorganizate şi mărite uzinele vechi, au fost construite altele noi. Primele construcţii ale păcii, ale socialismului se înalţă mereu: canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentrala V. I. Lenin, uzina chimico-chimică dela Hunedoara, palatul culturii şi al luminii — combinatul poligrafic Casa Scânteii etc. Sectorul socialist din agricultură se întăreşte neîncetat. Gospodăriile agricole colective, mlădiţe ale construirii socialismului la sate cresc şi se îmbogăţesc, dovedind prin realizările lor justeţea drumului arătat de Partid, drumul prin care ţărănimea săracă şi muncitoare poate scăpa de mizerie şi întunerie

Toate aceste succese importante au fost posibile datorită ajutorului frăţesc, multilateral şi desinteresat al marii, puternicii şi invincibilei Uniuni Sovietice.

Fără burghezie şi împotriva burgheziei, oameni ieşiţi din rândurile clasei muncitoare şi ale ţărănimii muncitoare, ajutaţi, îndrumaţi şi educaţi de iubitul nostru Partid, au reuşit să învingă toate greutăţile, să treacă peste toate piedicile puse în cale de către duşmanii dinăuntru şi stăpânii lor din afara ţării — imperialiştii americani şi englezi.

Călîţi în această luptă grea, comuniştii — cei mai buni fii ai poporului nostru — merg în fruntea maselor, avântându-se acolo unde greul este mai mare, dovedindu-se demni de dragostea poporului, prin cinstea şi tăria lor, prin vigilenţa lor ascuţită, prin puterea lor de muncă şi prin devotamentul fără de margini faţă de nemuritoarea cauză a lui Lenin şi Stalin.

Cresc oameni noi în satele şi oraşele Patriei noastre. Acum când produsul muncii lor le aparţine, ei învaţă să muncească altfel, să scoată rod tot mai bogat din pământ, să obţină randament uimitor dela vechile maşini cărora le aduc noi şi noi îmbunătăţiri. Şi cum să nu găsească mereu forţe noi de muncă, acum când ştiu că ei sunt azi stăpânii acestei minunate ţări! Cât de minunate şi pline de conţinut ne apar cuvintele tovarăşei Ana Pauker: „Ne-a fost dragă această casă — ţara noastră — şi atunci când am lucrat în ea sub biciul stăpânilor, dar pe ei i-am urât şi am luptat pentru a-i sdrobi. Acum însă, când poporul devine stăpânul ei, cu cât avânt şi cu cată dragoste muncim şi vom munci ca s'o facem mai frumoasă, mai bogată, ca să-i descoperim avuţiile, pe care stăpânii de eri şi stăpânii acestor stăpâni nu erau interesaţi să le scoată la iveală!".

La întărirea şi înflorirea scumpei noastre Patrii—Republica Populară Română — un rol de frunte îl are tineretul nou, educat de UTM pe linia pe care a trasat-o Partidul, în spiritul dragostei nemărginite de Patrie, a dragostei şi devotamentului faţă de poporul muncitor.

In rândurile acestui tineret numărul sportivilor devine tot mai mare. Cu mândrie justificată putem spune astăzi că avem un sport de masse în ţara noastră, un sport care contribue la formarea unui om nou, puternic şi sănătos, dârz apărător al păcii şi vajnic constructor al socialismului. Insemnate sunt progresele făcute de mişcarea noastră de cultură fizică şi sport în aceşti ani de început al regimului nostru de democraţie populară. Avem tot mai multe baze sportive, avem şcoli medii tehnice şi un Institut de Cultură Fizică, tot mai numeroase devin şcolile de instructori, antrenori şi organizatori sportivi, tot mai bune sunt condiţiile care se creiază sportivilor fruntaşi. Creşte neîncetat numărul purtătorilor insignei G.M.A., tineri oţeliţi în muncă şi în sport.

Mare şi îndreptăţită este bucuria şi mândria sportivilor care pot contribui prin performanţele lor la ridicarea pe culmi tot mai înalte a gloriei scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română. In întâlnirile internaţionale, prin admirabila lor comportare, sportivii contribue la cunoaşterea ţării şi la întărirea prestigiului ei. Cât de înălţător este sentimentul de fericire care te cuprinde atunci când auzi dela străini cuvinte de laudă şi apreciere pentru ţara ta, în care exploatarea este pe cale de a fi complet lichidată, pentru ţara ta, în care domneşte frăţia între naţionalităţile conlocuitoare, în care nu este loc pentru aţâţătorii la război, în care construcţiile păcii se înmulţesc, în care viaţa omului muncitor dela oraşe şi dela sate devine tot mai fericită!

Cât de luminoase sunt cuvintele iubitului nostru conducător, tovarăşul Gheorghiu-Dej care arată că: „Nu există om cinstit, nu există om cu dragoste de ţară, care să nu fie cuprins de entuziasm şi de mândrie patriotică faţă de perspectivele minunate ce se deschid în faţa ţării noastre".

Năvalnic creşte ura împotriva duşmanilor de moarte ai ţării noastre, imperialiştii americani şi englezi, care vor din nou să ne robească. Puternic şi grăitor este răspunsul dat de către justiţia noastră, spionilor şi trădătorilor de ţară care s'au pus în slujba vechilor şi înrăiţilor noştri duşmani. Condamnându-i la moarte pe trădători, s'a dat un drastic avertisment şi celor care îi conduc! Să nu cuteze cei care stăpânesc în ţările în care domneşte exploatarea, mizeria, ura faţă de om şi vrajba între popoare, bolile sociale şi ignoranţa, să se atingă de ţara noastră liberă şi fericită! Il aşteaptă soarta lui Spinder şi Saplacan şi a celorlalţi din bandă!

Să ia aminte şi mârşava clică titoistă care s'a pus în slujba imperialiştilor!

Ascuţindu-ne vigilenţa faţă de uneltirile duşmanilor dinăuntrul şi dinafara ţării, să ne înzecim eforturile pentru a face să înflorească şi mai mult Republica Populară Română, întărind astfel frontul de neînvins al păcii, în fruntea căruia se află uriaşa Uniune Sovietică şi genialul învăţător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarăşul Stalin.

Sub soarele Republicii noastre dragi

Au trecut patru ani de atunci, din ziua în care monarhia a fost alungată şi întreaga putere a trecut în mâinile poporului.

Pentru muncitorul din fabrică sau uzină, pentru ţăranul muncitor de pe ogor, pentru omul de ştiinţă din laborator, pentru elevul de şcoală sau liceu, pentru toţi cei ce muncesc cu braţele şi cu mintea, cei patru ani s'au scurs cu repeziciune. Şi câte lucruri nu s'au înfăptuit în aceşti patru ani! Au înflorit măreţe şantiere, s'au născut gospodăriile agricole colective şi creşte, creşte neîncetat tânăra noastră mişcare sportivă.

Cât despre „foştii" moşieri şi afacerişti, despre cei care au încercat să pună stavilă elanului celor ce muncesc, pe mulţi din ei i-a călcat şi i-a strivit mersul înainte al istoriei. Drumul se netezeşte tot mai mult şi viaţa nouă înfloreşte tot mai frumoasă sub soarele Republicii noastre dragi. Dela un capăt la altul al ţării cresc oameni noi, sănătoşi, viguroşi, care se avântă cu elan pe culmile luminosului nostru Cincinal. Pentru mulţi dintre ei, sportul a devenit un prieten bun, nedespărţit, care le dă forţe noi, sănătate şi încredere în fericirea zilei de mâine. Mulţi dintre cei care se avântă azi pe stadioane, nici nu visau cu patru ani în urmă că Republica noastră le va deschide porţile atât de larg spre o viaţă nouă. Cu patru ani în urmă, muncitoarea textilistă Irina Cik dela fabrica Teba din Arad deabia intrase în fabrică. Dela vârsta de 12 ani fusese slugă pela boeri şi chiaburi. O femeie de serviciu nici nu visa să poată face sport. Sub soarele Republicii noastre dragi, Irina Cik a început să practice canotajul şi să trăiască o nouă viaţă: împletea munca din fabrică cu sportul. Azi, secretara organizaţiei de bază dela fabrica Teba — Irina Cik — este campioană a R.P.R. la canotaj. Impreună cu ea, celelalte muncitoare sportive din fabrică: stahanovista Sarkozi Aurelia, M. Chirsch, ş. a., au condiţiuni din cele mai bune de practicare a sportului şi drept recunoştinţă pentru viaţa nouă pe care o trăesc, dau tot mai multă pânză peste plan.

La 30 Decembrie 1947, cazangiul Virgil Matei din Galaţi nu avea decât 17 ani. Ii plăcea sportul, dar el, fiul de muncitor, nu avea posibilitatea să-l practice în condiţiuni optime.

Republica i-a dăruit şi această posibilitate. In republica noastră dragă, Virgil Matei a ajuns şi el campion al R.P.R. la canotaj. Azi, utemistul Virgil Matei este student la şcoala specială de doi ani şi învaţă cu sârguinţă pentru a deveni inginer, pentru a cuceri cetatea ştiinţei.

Din tată în fiu, familia ciobanului Rugină din Vânju Mare — regiunea Gorj — nici nu pomenise de sport. Rareori, când mergea la oraş, Ion Rugină vedea tineri întrecându-se pe terenul de sport. Ii plăcea tare mult să vadă cum se iau la întrecere la fugă. In acest an, în „Cupa Satelor", Ion Rugină a avut prilejul să facă şi el sport. Şi a dovedit calităţi frumoase. O dovadă grăitoare este faptul că la finalele dela Bucureşti s'a clasat pe locul III la proba de 3000 m. plat.

Viaţa ostaşului Ion Pişcoi dela Dinamo, sau mai bine spus viaţa lui de până la 30 Decembrie 1947, nu se deosebea mult de viaţa lui Ion Rugină. Tot fiu de cioban, ostaşul Ion Pişcoi n'a cunoscut nici el sportul. In armată el a îndrăgit tirul. A învăţat să tragă bine la ţintă, a citit cum trag la ţintă cei mai buni trăgători din lume, trăgătorii sovietici, şi la ultimul concurs din acest an, ostaşul Ion Pişcoi a luat norma de maestru al sportului.

Părea că niciodată copilăria Iolandei Balaş nu va cunoaşte zâmbetul fericirii. Mama sa, femeie de serviciu la un boer, îndura de ani şi ani ocara şi batjocura pentru o bucată de pâine. Iolanda Balaş iubea mult cartea şi învăţa cu sârg. Când s'a născut Republica, Iolanda Balaş avea 11 ani. Cui i-ar fi trecut prin minte că peste numai câţiva ani, fetiţa aceasta va deveni campioană şi recordmană R.P.R.? Desigur că nimănui. Şi totuşi s'a realizat!

Aceasta este viaţa nouă pe care o trăim sub soarele Republicii şi astfel de „minuni" se întâlnesc la tot pasul.